

KULTURA

Angelu igra naša Anđela

Jedna Beograđanka večeras se, na svetskoj premijeri u Beču, predstavlja kao tumač glavne ženske uloge u filmu „Brand” Tomasa Rota, u austrijsko-nemačkoj koprodukciji

Anđela Gregović u filmu „Brand”

U bečkom bioskopu „Gartenbaukino”, najvećem u Austriji, večeras je svetska premijera filma „Brand”, ili priče o smrti, čiji je reditelj i scenarista Tomas Rot. U „krupnom planu” ove naše priče o tome je Anđela Gregović, Beograđanka koja, prilično neočekivano, tumači glavnu žensku ulogu i to u jednom zaista prvorazrednom glumačkom društvu okupljenom u ovoj austrijsko-nemačkoj koprodukciji.

Pa, ko je ta Anđela (Gregović) u liku Angele, negovateljice bolesne žene pisca Branda, u koju će se taj naslovni junak filma – nije teško pogoditi – zaljubiti? Za nju se, objektivno, i ne može reći ništa drugo nego „anonimna glumica”, ako je uopšte i bila to, budući da u Beču radi kao muzičarka koja predaje performans na njihovom Univerzitetu primenjenih umetnosti. Prethodna njena adresa bila je u Italiji, odakle je, pre pet godina došla, da na „Raši Plaoviću”, Maloj sceni Narodnog pozorišta, režira kamernu operu „Mocart i Salijeri” Rimskog-Korsakova, koji se inspirisao jednom od takozvanih „malih tragedija” Aleksandra Puškina.

Te godine ispričala nam je i kako je u Teatru Due u Parmi tekuća sezona otvorena neobičnim spektaklom „Manifest komunističke partije”, prema Marksu i Engelsu. U tom scenskom mozaiku grupe mladih autora iz Italije i Nemačke, vođenih rukom istaknutog reditelja i kompozitora Hajnera Gebelsa (naša bitefovski publika dobro zna ovog laureata i „Politikine” festivalske nagrade) bilo je i ime Anđele Gregović, koja je tom projektu priložila svoj mali performans – „Poslednji Titov pionir”.

A sada nam je ispričala i kako se i ona vinula među „glavne glumce”, zvezde savremenog filma na nemačkom govornom području:

– Aplicirala sam 2007. kod reditelja Tomasa Rota za mesto asistenta režije. To tada nije uspelo, ali me je naredne godine pozvala Eva Rot, kasting direktor filma „Brand”, jer sam im nekako, u toku višemesečne potrage za Angelom, u Nemačkoj i Austriji, i ja pala na pamet. Setili su se da sam već snimala malu ulogu u filmu „Glitterati”, reditelja Rodžera Ejvorija, dobitnika Oskara. Eva i Tomas videli su fragment tog filma i zainteresovali su se za mene. Usledio je kasting – u tri runde, a posle mesec dana su me pozvali i rekli: „Odlučili smo se za vas, mislimo da ćete Vi to dobro uraditi”.

Međutim, igrati medicinsku sestru Angelu značilo je i osam meseci specijalnih priprema za tu ulogu. Anđela Gregović nam je to opisala:

– Nekoliko nedelja sam, recimo, radila u jednoj privatnoj klinici u kojoj su pacijenti bili informisani da sam medicinska sestra na praksi. Poverili su mi tu neke najjednostavnije poslove. Sledeća faza bilo je učešće u radnim grupama u jednoj bečkoj ambulanti specijalizovanoj za rad sa pacijentima sa jednom vrstom poremećaja ličnosti, neću da „odam” kojom pošto se to otkriva na kraju filma. Tek u ovim grupama bila sam prijavljena i ponašala sam se kao pacijent.

Tako obučena, Anđela pred kamerama, kao nemačka imenjakinja – Angela, negujući bolesnu ženu upašće u bezizlaznu spiralu strasti i ljubomore. Osim Branda s kojim ulazi u ljubavnu aferu, kroz ovu priču defiluju i osvetoljubivi muž, nesalomivi komesar policije, sveštenik..., i u tom dramskom kovitlacu na kraju samo život ili smrt ostaju, kao i pitanje o iskupljenju i pokretačkoj snazi koja svima nama upravlja.

Da predstavimo i neke od partnera Anđele Gregović, u filmu kojem predstoji evropska „turneja”, a jednom možda dođe i u ove krajeve, upravo i zbog pomenute Beograđanke. – Jozef Birbihler (Brand) danas je jedan od najvećih nemačkih pozorišnih i filmskih glumaca, Denis Mošito (Angelin muž) dobitnik je Nemačke nagrade za film (za ulogu u filmu „Čiko”, prikazanom na Berlinskom festivalu), Karlhajnc Hakl je austrijski glumac široj publici poznat po ulozi nemačkog SS oficira u Pakulinom filmu „Sofijin izbor”.

Unuka filmske Hanke i Sofke

– Ako geni imaju ulogu i oživljavaju pretke u generacijama potomaka, ja i moja baba Vera Gregović možda smo dobar primer. Ona bi se sigurno jako obradovala moju ulogu i, da je još malo poživela, telefonom bi me počastila nekim dobrim savetom – podseća nas Anđela na pomalo zaboravljeno ime svoje bake, lepotice iz ranih godina domaćeg filma. Ona je bila Hanka i Sofka u istoimenim filmovima.

M. Šehović

objavljeno: 28.04.2011.